

Het pistool van tante Teuntje

Door : ing. J. van Gelderen

Afbeelding 1.1 Dit pistool is gefabriceerd door ALRO. Het wapen is geheel gemaakt van staal met uitzondering van de kunststof greeplaten. Het magazijn kan 8 patronen bevatten. Afmetingen: 11 cm x 7 cm x 1,5 cm. Collectie Jan van Gelderen.

Op de lagere school zat er in mijn klas een jongen die Bart heette. We waren ongeveer 10 jaar toen ik hoorde dat de vader van Bart in het bezit was van een alarmpistool. Bart vertelde mij vol trots dat hij op oudejaarsavond, onder het toezien van zijn vader, een magazijn mocht leegschieten. Zijn vader had het pistool gekocht om inbrekers af te schrikken en bewaarde het in zijn nachtkastje. Tot mijn grote spijt kreeg ik het pistool nooit te zien, dat had zijn moeder liever niet. Wel heb ik van Bart een patroon gekregen. Het kaliber was 6 mm Flobert Platz met een fraaie afbeelding van een eikel op de hulsbodem. Op grond van wat ik me van de beschrijving van Bart herinner moet het een alarm pistool geweest zijn zoals dat ook in die tijd al vrij voorhanden mocht worden gehouden.

Het bestaan van een alarmpistool dat in Nederland vrij te koop was had voor mij iets geheimzinnigs. Ik had er nog nooit een gezien, zelfs geen afbeelding. Toen ik op mijn veertiende zelf een alarmpistool kocht was dit voor mij een bloedserieuze zaak. Volgens de verkoper werden alarmpistolen alleen verkocht aan personen van 16 jaar en ouder. Gelukkig was ik groot voor mijn leeftijd. Op de verpakking van de 6 mm

Flobert patronen stond "Keep out of Reach of Children". Ik zocht de betekenis op in het woordenboek. "Buiten het bereik van kinderen houden". Zie je wel ! Dat stond nooit op mijn doosjes met luchtbuks kogels.

Na die tijd heb ik nog enkele andere exemplaren gekocht. Bijvoorbeeld de Röhms RG3 en de Gerstenberger und Eberwein model 6 waren niet geleverd, maar gebloeid en vertoonden veel gelijkenis met echte zakpistolen in kaliber 6,35 mm. Ja, alarmpistolen waren toch weer iets heel anders dan de luchtbuksen waar ik vele tienduizenden schoten mee had gelost. Als er veel wind stond stelde de knal weinig voor maar bij windstil weer weerkaatste het schot heel mooi in de verte. S'avonds kwam er uit de bovenkant van de slede een vuurstraal van bijna 10 centimeter. En na het schot rook de kruitdamp ook zo lekker.

Mijn vriend Bert was ook altijd al zeer geïnteresseerd in wapens. Hij vond dat alarmpistolen eigenlijk niets meer waren dan "veredelde klapperpistolen". Dit zette mij aan het denken. Alle alarmpistolen waar ik het bestaan van wist waren zonder uitzondering gegoten uit een zinklegering. Hetzelfde metaal waar ook klappertjespistolen, speelgoedtreinen en Dinky-toys van gemaakt werden. Veel mensen weten niet dat dit zo is. Probeer het maar eens uit met een magneet. Ik wist het eerst ook niet totdat ik op het idee kwam om het kaal geworden magazijn van mijn Gerstenberger und Eberwein model 6 te herblouwen. Zoals u wel zult weten verkleurt het oppervlak van staal, na verhitting, donkerblauw. Het smeltpunt van zink ligt echter stukken lager waardoor het magazijn volledig wegsmolt. Dit was echt heel vervelend. Een alarmpistool kost, voor een schooljongen, veel geld en het bleek niet mogelijk om een los magazijn te bestellen. Verder had ik in mijn jonge jaren eens een 6 mm Flobert patroon open gepeuterd en toen bleek dat deze niet eens kruit bevatte maar alleen slagas. Tja, hoewel zink toch ook wel in vuurwapens wordt toegepast, had Bert eigenlijk wel gelijk.

Bas, de broer van mijn zwager, wist iemand in de familie die wel een echt pistool voorhanden had. Zijn oom was na de oorlog bewaker van een scheepswerf. Deze had een pistool aangeschaft om zich te verdedigen tijdens zijn nachtelijke tochten. De oom stierf op jonge leeftijd waardoor tante Teuntje met het pistool, als weduwe achterbleef. Over de vereiste Bijzondere Machtiging deed iedereen erg vaag. Tante Teuntje was een nette, rustige vrouw, en het was onbeleefd om haar te vragen iets over dit pistool te vertellen. Het verhaal werd echter wel door diverse familieleden bevestigd. U begrijpt dat ik Bas tot vervelens toe gevraagd heb meer over de kwestie te vertellen. Bas was eigenlijk meer in auto's en voetbal geïnteresseerd dan in vuurwapens maar gaf dat liever niet toe. Uiteindelijk kwamen we tot de slotsom dat het een Browning FN moest zijn, nadat ik hem deze woorden min of meer in de mond had gelegd.

Het heeft 20 jaar geduurd voor ik meer te weten kwam. Tante Teuntje is altijd weduwe gebleven. 8 jaar geleden kwam ze te overlijden. De moeder van Bas vroeg mij enige tijd later, in het bijzijn van de voltallige familie, of ik interesse had in het pistool van tante Teuntje. Ik was inmiddels bijna 20 jaar lid van een schietvereniging en vertelde haar dat ik dit pistool niet zomaar op mijn vergunning kon laten bijschrijven. Nee, hoe graag ik het ook wilde, dit kon echt niet. Om geruchten geen kans te geven gaf ik aan dat ik het pistool ook niet wilde zien.

Enkele weken daarna ging ik bij mijn ouders op de koffie. Mijn moeder, die toen nog leefde, zei opgewekt: “Ja kijk, daar ligt het pistool van tante Teuntje op de schoorsteen”. Op de schoorsteen lag een soort etui ter grootte van een washandje, gemaakt van een oude deken. Ik was tijdens de afgelopen verjaardag toch heel duidelijk geweest ? Mijn vader was dankzij mij nogal vaak met schiettuig in aanraking geweest en zei dat het wapen op hem in elk geval weinig indruk maakte.

Ik liep naar de schoorsteen om het etui op te pakken. Wat zou het zijn ? In elk geval geen 9 mm FN High Power, die was te groot. Waarschijnlijk een FN model 10/22. Of misschien een oude FN Browning 1900 in mint conditie. Wie weet wat ze in die tijd aan boord van die oude sloopschepen allemaal achterlieten.

De eerste 2 seconden nadat ik het pistool uit het etui had gehaald dacht ik dat het een kal 6,35 mm vastzak pistool was. Hmmm, op de plaats waar ik de loopmondung had verwacht zat een vierkant gat dat ik maar al te goed kende. Na al die jaren bleek het legendarische pistool van tante Teuntje een vrijgesteld alarmpistool te zijn ! Ik dacht alle merken en modellen 6 mm Flobert alarmpistolen wel te kennen. Echter dit exemplaar was niet gemaakt van zink persgietwerk maar geheel gefreesd uit massief staal en op traditionele wijze geblauwd. Zie afbeelding 1.1. Vanwege een stuk jeugdnostalgie is dit pistool voor mij een collectors item dat ik nooit van de hand zal doen.

Tot op heden ben ik echter nog steeds niets te weten gekomen over de fabriek waar deze pistolen vandaan komen. Heeft u wel eens gehoord van het merk “ALRO”? Dit wordt alleen op de greepplaten vermeld. Waar stond deze fabriek ? Het interne mechanisme komt overeen met alle andere vrijgestelde alarmpistolen. Het ding is, met uitzondering van de greepplaten, niet voorzien van tekst, stempels of merktekens. Er is zelfs geen serienummer op aangebracht. Wanneer is het pistool gemaakt ? Wat voor producten maakte ALRO nog meer ?

Wilt u contact opnemen met de redactie indien u meer weet over ALRO. Het zou ook leuk zijn als leden zich melden die een identiek, of een ander bijzonder alarmpistool bezitten. Misschien heeft dit artikel zodoende nog een vervolg.